

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS HAJDUMEGYEI FÜGGETLENSÉGI PART HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Előfizetési árak:		Vidékire küldve:	
Helyben.	10 kor.	— fill.	Egy évre . . . 16 kor. — fill.
Egy évre . . .	6 . . .	—	Fél évre . . . 8 . . .
Fél évre . . .	2 . . .	50 . . .	Negyed évre . . . 4 . . .
Negyed évre . . .	1 . . .	—	Egy nora . . . 1 . . .
Egy nora . . .	—	—	Egyesszám ára 4 fillér.

Főszerkesztő: **BENEDEK JÁNOS.**
 Politikai rovatvezető: **Dr. BOROSS LAJOS.**
 Felelős szerkesztő ideiglenesen: **SZÉKELY IMRE.**
 Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díjak:
 Hat hasábos petit sor 10 fillér. Nagyobb terjedelmű és többször megjelenő hirdetések jutányosan. — Apró hirdetés minden sor 4 fillér.

Az erős kéz.

Okt. 27.

Tisza István grófot a király magyar miniszterelnökké nevezte ki tegnap és megbizta a kabinet megalakításával.

Ezen év június havában Tisza István grófot már egyszer kinevezte a király magyar miniszterelnökké s természetesen akkor is megbizta a kabinet megalakításával.

Akkor Tisza István gróf annyira ellenszenves volt, hogy nem kapott minisztereket maga mellé és kénytelen volt e miatt megbiztatást a királynak visszaadni.

Azóta eltelt négy hónap. Négy nehéz hónap. A magyar válság ez idő óta odáig jutott, hogy a király és nemzet a legridegebb bizonyossággal szemben találják egymást. Bizonyos, hogy amit a nemzet akar, azt a király nem akarja. Bizonyos, hogy a nemzet vágyai, törekvései, érzelmei királyának vágyaiba, törekvéseibe, érzelmeibe ütköznek. Bizonyos, hogy a magyar király hozzánk idegen lett. Hogy érzelmeit bécsi tanácsosok irányították ellenünk, hogy akaratát a kamarilla tartja lefogva, mit sem változtat a tényen. És ez a tény, a király idegenkedése nemzetétől, mint jéghegy emelkedik a magasba eltávolítva egymástól nemzetet és királyt. Eddig jutottunk négy hónap óta, vagyis az időtől, hogy Tisza István gróf első megbiztatása az ő országosan ellenszenves egyénisége miatt nem sikerült.

Akkor a kedélyek még csak forrongtak. Ha a magyar király akkor a szívére és jobb meggyőződésére hallgat, egy tapintatosan megválasztott más államférfiu révén bizonyára megtalálja az utat nemzete szívéhez és régen nyugalom, rend volna. De a magyar király bécsi tanácsosokra hallgatott s azért is a legalkalmatlanabbat, a leggyölöttebbet küldte közibünk rendet csinálni. Az erős kezűt. Bécs ideálját. S aztán? S aztán Tisza Pistát, a kiben mindenki felismerte a bécsi eszközt a nemzeti közvélemény a levegőben tépte szét.

Ez történt négy hónappal ezelőtt. Akkor a kedélyek még csak forrongtak. Ma már nem forrongnak. Ma már

— kiforrtak és nincs Magyarországnak becsületesen gondolkozó állampolgára, a kinek lelkét, agyát el ne töltené az a kiforrott meggyőződés, hogy e pár hónap alatt elszenvedett tengernyi osztrák pimaszságért első sorban elégtételt, mindenek fölött pedig reális biztosítékot kell kapnunk, hogy azok a jövőben meg nem ismétlődhetnek.

Addig, míg ezeket meg nem kapjuk, a míg követelésbe vett nemzeti jogainkat meg nem adják, ebben az országban béke nem lesz.

Ezt a magyar nemzet a király ő felségének tudomására hozta.

És a király ő felsége? A király ő felsége meghallgatván az osztrák minisztereket és néhány tabornokát, azt határozta, hogy Tisza István grófot nevezi ki magyar miniszterelnökké és elküldi közibünk rendet csinálni. Igen. Ugyanazt a Tisza István grófot, a ki ezelőtt négy hónappal nem talált 18 millió magyar honpolgár között egyetlen embert, aki képes és hajlandó lett volna vele miniszterséget vállalni. — Ugyanazt a Tisza István grófot, akinek erős kezével, mint a mumussal ijesztgették minden időben a rakoncátlanok közvéleményt, ugyanazt a Tisza István grófot, aki pár hónappal ezelőtt azt a kijelentést tette, hogy a nemzeti követelmények jogtalanok s a ki mellettük kitart, golyó elé megy, vagy bitó alá áll. Ugyanazt!

Csodálatos! Hát ez a Tisza István gróf annyira megváltozott négy hónap óta? Valóban ő volna ma már az a férfiu Magyarországon, a ki a helyzet kulcsát kezében bírja? Tett-e valamit, ami a nemzetnek gyűlöletét személye iránt szeretetté formálta volna?

Nem, semmi olyast nem tett. Tisza István gróf ma is az, aki négy hónappal ezelőtt volt. — És minthogy a bécsi udvar is ugyanaz ma, a mi négy hónappal ezelőtt volt, hát így akadtak egymásra.

Pedig a mint négy hónappal ezelőtt, ugy ma sem találhattak volna Tisza Istvánnál alkalmatlanabb, gyölöttebb egyéniséget a kire a válság megoldását bízzák. Nem, még akkor sem, ha — a mint hirlik — hoz is valamelyes engedményeket.

De nem hoz. A mint bizonyos az, hogy Tisza István gróf négy hónap alatt át nem vedlett szellemben,

érzelemben, meggyőződésben, ép olyan bizonyos az is, hogy ő Bécsből nem hozza azt a mit a nemzet vár. Még a szabadelvű párt kilenczes bizottságának programját sem hozza. Lényegtelen változtatásokat kíván rajta az uralkodó. Lényegtelen változtatásokat.

Hát ha lényegtelenek azok a változtatások, miért kívánja az uralkodó? Majdnem két hétig rágódott azon a programon kilencz okos ember, hogyan van mégis, hogy abban lényegtelen dolgok foglaltatnak, melyeknek megváltoztatása is lényegtelen? Majdnem azt mondhatjuk, hogy annak a programnak elfogadásával a király békét teremthetett volna, miért akasztja meg tehát a király a békés kibontakozást pár lényegtelen változtatásért?

A király a mult héten azt üzenté a magyar nemzetnek, hogy az a program illetéktelenül az ő felségjogaiba avatkozik, már pedig ő nem engedi felségjogait magyarázgatni a nemzet által. Nem, soha! Miért kíván tehát egy hét mulva a király csak lényegtelen módosításokat azon a programon?

Miért? Azért, mert azok a lényegtelen változtatások vannak hivatva azt a programot vékonyka tartalmától is megfosztani.

Erre vállalkozott Tisza István. Az erős kezű. Bécs ideálja.

Mikor Tisza István grófot ezelőtt négy hónappal a király kabinetalakításával megbizta, Bánffy Dezső báró volt miniszterelnöknek hallottam egy nyilatkozatát. Azt mondta: a fölébredt nemzeti öntudatot mesével elaltatni többé nem lehet. Erőszakkal elfojtani még kevésbé. Tisza István az erőszak nevében jött. Vakmerő politikus, de nagyobb baja, hogy mindenké fölébredt. Utni készül és nem látja a veszélyt, a mi fenyegeti. Hiszen természetes, hogyha valaki azzal lépi át egy másinak küszöbét, hogy én most téged agyon foglak ütni, az a másik joggal védi magát ahogy épen tudja. Tiszának tehát bukni kell.

Igy vélekedett Bánffy Dezső báró négy hónappal ezelőtt. Igaza volt. Bizonyos, hogy most megismétli ezt a véleményét. És most is igaza lesz. Pedig istenemre, ez az ember maga is jól ért ám az erőszak mesterségéhez!

Dr. Boross Lajos.

Politika.

A válság. Akármilyen érdeklődéssel is várták az új kormányelnök kinevezését, gróf Tisza István megbízatása nem hatott meglepetésszerűleg. Minthogyha benne lett volna a levegőben, hogy gróf Tisza fog következni, annak dacára, hogy előzőleg kudarcot vallott kormányalakítási kísérletével. Gróf Tisza István azonban nem volt elejtve. Többszörösen kapott újból meghívást a koronához s bár a kilenczes bizottság tagja volt, e kihallgatások révén bizonyára azt a meggyőződést keltette az uralkodóban, hogy az ő felfogása a legközelebb áll meg a király felfogásához, így hát becsi felfogás szerint ő hivatott sorra, hogy a korona és a kilenczes bizottság felfogása közötti különbséget eloszlassa. Hogy ez sikerülni fog-e neki, azt bizonyára már a legközelebbi napok eseményei megmutatják.

Gróf Tisza István a megbízatást einyervén, vállalkozását azzal kezdte meg, hogy nyilatkozatot tett közzé a félhivatalos tudósításokban, amelyben előadja, hogy „az a program, amelyet a függőben levő katonai kérdések tekintetében a kormány elő fog terjeszteni, a kilenczes bizottság eddigi egyhangú megállapodásainak csak aránylag lenyegtelen módosítását igényli.” Tehát meg is csak módosítva hozta vissza gróf Tisza a kilenczesek nagy titokban őrzött munkáját. A szabadelvű partban a kilenczes bizottság tagjaiban az a feltevés, hogy gróf Tisza István, — a kilenczes bizottság tagja a bizottság programjavaslatának lényeges részeit föl nem adhatta, mert azt — szerintük — neki is tudnia kell, hogyha lényegbe vágó engedelmeket tett volna, akkor e cselekedetével megbontaná a szabadelvű part egységét, a melyre neki szüksége van. Egyelőre mintegy a várakozás álláspontjára helyezkednek vele szemben, hogy azt a programot fogja-e követni, mint kormányelnök, amelyhez mint bizottsági tag, bozzajarult.

Gróf Tisza István a békét hirdeti az ellenzékkel szemben is, ha az belemegy a

változatlan újonczlétszám és a költségvetési felhatalmazás megszavazása. (Majd ha fagy.) Ellenben felveszi a harczt, de mint maga mondja, csak a parlamentarizmus szellemmel megegyező harczt. (Tudjuk, hogy Tisza István hogy képzelel el a parlamentarizmus szellemmel megegyező harczt.)

Ezt úgy magyarázzák, hogy a házzabályoknak legszigorubb alkalmazását kívánja s ha majd az sem segít, feloszlatatja az országgyűlést meg az ex-lexben is, ami az ő ismert felfogása szerint nem ütökzik törvénybe s a parlamentarizmus kormányzat szellemébe. Természetes, ha Tisza a harczt is hirdeti, a függetlenségiek is köszörülnek kardjaik pengéit.

Tehát ismét varunk. Várjuk, mit hoz és az egyes miniszteri székbe kiket hoz gróf Tisza István. Mert a személyi kombinációk is ismét úgy megnöttek, mint az Alpes-vinai. A szabadelvű partban ma már megjelenik a megbízott kormányelnök s együtt lesz az egész párt is, mert a vidéki tagokat, kivált a volt nemzeti partiak sürgetésére táviratilag hívta fel holnapra a párt elnöke. Csütörtökön a képviselőház az ellenzék egy részének kivánságára ülést tart, amelyen azonban még aligha fog bemutatkozni az új kormány, csak később valamikor a hétnek vege felé.

A hajduböszörményi függetlenségi és 48-as párt felirata.

(Az országos függetlenségi és 48-as Kossuth párhöz Budapestben)

Imádott hazánk egere sötét felhő borult. A nemzeti eszme lenyugaraival fölkelő hatalmas nap elűzni azt alig képes.

A régi osztrák dacz feltamadt. Szomorúan látjuk, hogy ott vagyunk ahol 1849 után voltunk, mert az 1867 ik évben létrejött kiegyezés, a melyet a józan ész kétoldala szerződésnek tekint, egy felől a nemzet, másfelől a dynasztia közt, csak a nemzetre kötelező.

Harminczhat évig Bécs előtt hajlongó

Engedelmesen s a lemondás hangján válaszoltam:

— Meglesz, kedvesem, nyugodt lehetsz!

Hozzám sietett egy czuppanós csokott adott.

— Pa, fiam!

— Pa, édes!

Elment. Ruhája suhogása bennem a mult idők edes emlékeit keltette föl. Bol dogan emlékeztem vissza arra a poetikus időre, mikor őt megismertem. Másodéves bölcsészhallgató volt s az egyetemen láttuk meg egymást először; ő épen fölfelé haladt a lépcsőn, én lefelé. A fordulónál összeütköztünk . . .

— Böhühü! Apika, Pistike bánt.

— Nem igaz, apika, a Mariska nem hagy játszani.

— Igen, mnrt elvette az én játékomat, böhühü.

— Ne rosszakodjatok, gyerekek, Pistike add vissza a játékot!

— De én nem adom!

— Nem adod? Mars a sarokba!

— Böhühü.

— Előre; ha jó lesz, kiengedlek.

A büntető igazságszolgáltatás szerepét eljátszva, visszaültem helyemre.

Igen. Az összeütközés után én hebegve kértem bocsánatot s alázatosan nyultam füzete után, melyet elejtett. Fölvettem s könyörgő pillantással adtam vissza. Elpi- rult s oly kedves volt bájos zavarában. Én

kormányok és az azokat a legtöbbször bü- nös önérdékből támogató képviselők reá se gondoltak arra, hogy a mit e szerencsétlen, nemzeti szabadságunkat korlátozó, állami függetlenségünket eltipró törvény is megha- gyott, végrehajtsák.

Egy állam lételet — még a mai vi- lágban is — biztosító szervünkben nélkü- löznünk kellett állami symbolumunkat: nemzeti zászlónkat; száműzték anyanyel- vünket.

Régi erényeinket magunk temetjük sirba, ha ezt tovább is tőrjük, mert szé- gyenkezünk kell a világ összes népei előtt annak tudatán, hogy a magyar állam fia idegen zászló alatt, idegen szolgálati és vezényleti nyelven katonáskodnak.

Kérdésbe kell tennünk: mik vagyunk mi ma élő magyarok?

Nézhe tünk e őseinkre?

Hazánk ezredéves története hevit-e még nagy tettekre?

Vagy Nubia párduczgyáva nyulakat nemze?

Igaz-e az, hogy legelső magyar ember a király?

Igaz-e, hogy egyenlő szuverén a nem- zet és az uralkodó?

Uj jogokat kérünk-e vagy a bizosi- tottakat akarjuk már egyszer életbe lép- tetni?

Mi úgy tudjuk mélyen tisztelt párt- hogy semmi újért nem küzdünk ma, sőt a nemzetünket törvényesen mevillető jogoknak is csak egy kis részéért emeli fel szavát a hadiparancs által eszméletre keltettségű magyar nemzet.

És mégis azt tapasztaljuk, hogy egy egész éves küzdelem árán se jutottunk bizo- tosított törvényes jogaink békés birá- sához.

Csontkamaráikból életre keltek a nem- zetünket folytogatni soha meg nem szűnt alakok.

Működnek ellenünk ádáz kegyetlenség- gel a régi ocsmány eszközökkel és aknataktikával, csak úgy mint régen.

Házasságom története.

Irta: Mokry Ferencz.

Íróasztalomnál üldögéltem s az esti lapot olvastam, A politikai unalmasságok s az obligat táviratok atböngészése után szemem egy hosszabb híren akadt meg: Az egyetem női hallgatói. Olvasni kezdtem. Hogy most éppen nyolczvanhat hallgatója van az egyetemnek, ki „a gyöngéd nemhez számítja magát” és hogy mily szorgalmasan tanulnak stb. Csodálatos emlékeket költött bennem ez a híreske. Álmodozva emlékeztem vissza azokra a szép időkre, mikor még én is epedve üldögéltem vegig P. professzor óráit, csak hogy őt láthassam (nem a profesz- szort, hanem őt, nagy övel.) . . .

Merengésből az ajtó csikorgása riasztott fel. Feleségem, az én aranyos kis feleségem a bölcsészettudományok tudora lépett be. A legszebb új ruhája volt rajta s a divatosan föltollazott kalap alól édesen mosolygott reám:

— Apus, én most elmegyek dr. X. fölölvasására, vigyázz, kérlek, a gyerekekre, mig odajárok. A Pistike ma nagyon rakon- czátlan, féken kell tartani. Ha a Mariska süteményt kér, ne adj neki; sokat torkosko- dott már, elrontaná a gyomrocskáját. Gyuszit, ha sir, tisztába kell tenni. A mosóné fél nyolczkor elmegy, add ki a bérét. A sza- kácsné a mosókonyhában segít, neked kell az uzsonna-kávét megfőzned.

csak álltam ott, világért sem mozdulva meg s élveztem a véletlen okozta kellemes helyzetet.

Ő azonban észretérve, evetként surrant el mellettem. Ösztönszerűleg megfordultam és mentem — utána. Utána mentem volna, ha a pokolba megy is. Oh, de ő a meny- országba ment. En ugyanis menyország- nak tekintem a XII. sz. tantermet, hol akkor P. professzor prelegált. Ő az első padba ült be, én pedig gépileg melléje, de rö- g- tön el is pirultam fölig, mert nem tud- tam, mit szól hölgyem ehhez a tolako- dáshoz.

Épen lehetőleg szellemes bevezető sza- vakon törttem a tavalyi farsang óta szelle- mes mondások tekintetében kissé bemoho- sodott agyamat, midőn...

— Apika, jó leszék!

— Hát akkor mehetsz játszani.

— De ugy-e a játékot nem kell visz- szaadni.

— De vissza bizony. Jer, mondd szé- pen: Mariska nem bántlak soha többé. No, mondd szépen!

— Ma-mariska, büü, nem bántlak, büü, többet. Apika, kérek kávét!

— Mindjárt, fiam. — Tüzet rakni s tejet, kávét a tüzhelyre tenni, egy pillanat műve volt.

Ismét leültem. Most is mosolyognom kell, hogy mily ügyetlen voltam akkor. Még nevemet is csak nehezen tudtam kinyögni.

Nem változtat a dolgon semmit, hogy ma más neveket viselnek . . .

Czéljuk ma is az a mi régen volt: elnyomni a magyart és elidegeníteni tőle uralkodóját. Pedig örökre feledhetetlen az a mit a XVIII. század végén Bihar megye közgyűlése kimondott; „egy uralkodó sem teremtett még magának nemzetet, de a nemzetek teremtettek maguknak uralkodókat.“

Sőt aktuálissá vált Pósa remek mondása is, hogy:

„Szóljon: rögtön megszűnik a viszály, Első a nemzet, aztán a király!“

A megújult idők szinte felhívják minket, hogy idézzük Pest megye 1790-ik évi feliratából azon részletét, midőn: „figyelmezteti az uralkodót, hogy a társadalmi szerződés szerint, amelynek alapján az országok alakulnak minden jog eredetileg a népé s azért ennek szükségkép jogában áll, hogy megtegye azokat az intézkedéseket, amelyek az időhöz és körülményekhez képest czéljaira szükségesnek tart.“

A fent forgó körülmények között egyedüli bizalmunk nekünk is, mint az egész nemzetnek a mélyen tisztelt partban van.

Nagy figyelemmel kísértük e hosszas küzdelemben pontikai működését, érettségét, bátorságát és kitartását. Elképzeljük mily nehéz a mélyen tisztelt párt helyzete, mennyi figyelem, körültekintés, tapintat és éberség vezet a óriási munkájában: szolgáljon bátorításul, hogy háta megett áll az egész hazaias érzelmű magyarság s azok között mi is Bocskay népe, a kiknél erős a lelkesedés tüze, aczélos még karunk ereje!

Büszke lehet a magyar nemzet a függetlenségi és 48-as Kossuth pártja, melynek működéséhez jelene, jövője, élete, fennmaradása, boldogsága, szabadsága és nemzeti függetlensége van kötve.

Midőn eddigi működése iránt a leghálásabb köszönettel adozunk és elismerésünk hervadhatatlan babérkoszoruját nyújtjuk, — egyszerűen esedezünk, — hogy a ke-

zébe letett jogainkat megóvni, kivívni és biztosítani, minden alkotmányos eszközt megragadva ezutánra se terheltessek.

Isten áldását kérve a párt mélyen tisztelt vezéreire és tagjaira,

vagyunk:

a hajduböszörményi függetlenségi és 48-as Kossuth párt 1903. évi október hó 25-én tartott közgyűlése nevében és megbízásából

alázatos szolgálói:

Dobó Sándor
titkár.

Sóvágó Gábor
elnök.

Vállaji Sipos Imre.

„Ama nemes harcot én megharcoltam: futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam. Végeztetre eltételek nekem az Igazság koronája.“

(Sz. Z.) Mi, az élet apró eseményeinek krónikásai, akik részvétlenül, közönyösen raktározzuk el a hírlapírásban ama kis drámákat, amelyeknek folytonos ismétlődéséből áll az egész élet, a lázas napi munkában megállunk egy pillanatra, mikor ki-kézbessiti nekünk a postás azt a gyászlapot, melyet a szentírás fenti sorai vezetnek be.

És nem válogatjuk ki az újságíró mesterség szótárából ama frázisokat, a melyek minden pillanatban rendelkezésükre állanak, a melyekkel tudunk gyászolni akkor is, a mikor ahoz a gyászhoz a szívünknek semmi köze sincs, a mi hogy a mulatságokról szóló híradásokban is tücsapongó a mi kedvünk, a nélkül, hogy csak egy szemernyi jókedv lakoznék a mi lelkünkben.

Krónikáiról tollunk megáll egy pillanatra s az újságírói készség helyett meg-

szólal a szívünk, a mely most igazán érzi a gyászt a mely a miénk is, a melyben a mi derék újságíró kollegánk Sipos Béla révén mindannyian osztozkodunk.

A református papság egyik, nem csak egyházi tekintetéből, de egyébként is igen képzett agja volt Sipos Imre, tántoríthatatlanul elvű tagja a függetlenségi eszméknek, a melyeknek szolgálatában olyan érdemeket szerzett, hogy a legutóbbi általános választások alkalmával Beényes függetlenségi pártja felajánlotta neki a kerület mandátumát. Ő azonban épen betegségére tekintettel nem akarta azt elfogadni, otthon maradt hivei közt, hirdetvén a vallás vigasztaló igazságait azoknak, akik rajongó szeretettel környékezték a művelt lelkű férfiut.

Nagy része volt ezenkívül az oláhság lakta vidéken a magyarosítás tapintatos, nagy munkájában is.

Sipos Imre édes apja volt Sipos Béla hírlapíró kollegánknak, aki öt éven keresztül szolgálta szép tudásával, fiatalos ambíciójával a debreczeni újságírást, míg nem katonai kötelezettsége elszólitotta sorainkból e hónap elején. Ott a kaszárnya rideg falai között érte most az ő melegen érző szívét a csapás — édesapja halálhíre.

Mi, akik tudjuk, hogy a szerető fiu milyen szeretettel csüggedt édes apján, igaz együttérzéssel osztozkodunk nagy gyászában.

— Sokkal nagyobb pedig az, sem hogy vigasztaló szavakkal akarunk enyhíteni fájdalmán.

Pedig vigasztalhatnánk. Mert nyugodt lelkiismerettel hunyhatja le örök álmora szeméit az, aki nemesen harcolta végig az élet sok nehéz küzdelmeit, akinek koporsójához hiveinek nagy seregét, az igaz részvét, az őszinte együttérzés, tisztelet, hála és szeretet gyűjt körül s a kinek mi azt kívánjuk, hogy miután zaklatott volt élete a lázas munkában, a nem csak maga, de mások, hivei jóvoltáért folytatott életküzdelmek közepett, legyen most végre zavartalan csöndes öröknagyovása.

*

Vállaji Sipos Imre elhunytáról a következő gyászjelentést adta ki az elhunyt családja:

Szívünkben és lelkünkben mélyesleges fájdalommal tudatjuk, hogy családunk oszlopa, a legnemesebb, legjobb férj, a gyöngéden szerető édes apa, testvér, vő és sógor Vállaji Sipos Imre a belényesi református egyház huszonnégy éven át hiveitől szeretett lelkésze, egyházmegyei tanácsbíró, Biharvármegye törvényhatósági bizottságának, Belényes képviselőtestületének tagja, a belényesi választókerület függetlenségi és 48-as pártjának, az iparos-kör és iparisk. biz. elnöke stb. folyó év és hónsp 25-ik napjának reggelén áldásos életének 54-ik s harmadik boldog házasságának 9-ik évében átvirradt az örökké valóságba. A megboldogult hült tetemei október hó 27-én délután 2 órakor fognak a háznai tartandó ima s a ref. templomban tartandó rövid gyászbeszéd után az ev. ref. temetőben örök nyugalomra tétetni. Belényes, 1903. év október hó 25-én. Az emlékezet anyyala örködjék siri álma felett! Testvére: Sipos János b.-ujlaki ref. lelkész nejével Ladányi Jolánnal s Kálmán, Jolán, János, Lujza, Imre, Kornélia és Ida gyermekeivel. némai Tatay Etel neje, Irma, férjezett Batori Zoltánné, Béla, Róza, Irén gyermekei. Batori Zoltán veje, Batori Olga, Margit, Kornélia, Jolán, Zoltán, Jenő, unokái. öz. Kovács Ferenczné, öz. Sipos Pálné, öz. Szappanos Sándorné, a Szappanos, Réthey, Sófalvy család, s az egész rokonság nevében is.

S azután? Délelőtt, délután ott ültem mellette. Jegyeztem én Napoleonról, Afrikáról, a chorijambusról, az aloéről, ursus spelaeusról, mindenről a világon — jogász létemre.

De micsoda penetráns illat ez? Uram Isten, fut a tej No gyerekek hát ma kozmás kávét iszok.

S úgy lön, miként beszéltem. Mialatt a gyerekek az uzsonnát szürcsölgették, újra elmerengtem.

S azután? Azután együtt báloztunk; szabad volt hazakisérnem, könyveit vinnem. Meglátogattam. Apósom jóakarattal megveregette a vállamat, öcsésének nevezett és tudakozódott utánam.

— Nagyságos ur, megvagyunk a mosással.

— Jól van Krachulyákné, itt a bére.

— Köszönöm, kezit csókolom. Jaj itt a kis Pista, gyűjjön ide Krachulyák nénihez. Jaj, de megnőt a lelkem! Ismertem ám én, mikor meg pályásbaba volt. Jesszusom, de aranyos volt akkor, olyan dundi kis baba volt. Mindig mondtam a naocságának, ebből a gyerekből még miniszter lesz. Azám! És már mekkora, nemsokára hosszú pantalon visel.

(Ézt mind egy szuszra hadarta el a jó Krachulyák néni.)

Hosszu bucsuzás után elment s én mé-lázhattam tovább.

Apósom, mikor bejelentettem, hogy komoly szándékaim vannak, mosolyogva biztatott, hogy tegyem le a szigorlatokat előbb.

Szerelem és szigorlat. Mily ellentét. S én letettem a szigorlatot, de nem tettem le szerelmemről.

Egyszerre csak doktorok lettünk — mindketten.

Huh, micsoda zsvaj van ott benn. Ugy látszik, Gyuszi fölébredt. No szervusz ábrándok. Rohanok be. Gyuszi bög, mint egy kirekedt tenorista. Fölveszem, dédelgetem, semmi hatás. Csörgetem pojácját, de ez őt nem érdekli. Mutogatom, hogy: lám pás, lámpás. Hiába! Mit tegyek? Te, Mariska, takarodsz el innét! No nézd, az a gyerek már megint a befőttes üveg körül settenkedik. Hajcsi, Gyuszi, hajcsi! Te Pista, vigyázz, mert le-sel. Tente baba, tente! A hol van, ni: puff. Mondtam, hogy vigyázz, most már pityereghetsz. Mariska, még mindig ott vagy? Ne nyavogjatok no, mert 'ucsece itt hagylak . . .

A legkeserűbb kétségbeesés fogott el. Guszit letettem a bölcsőbe, mire ő még hangosabban protestált.

Kétségbeesítő helyzet. Mit tegyek? Megszököm . . . Magamra kaptam kabátomat, kalapomat s elrohantam.

Száguldok a lépcsőn s a fordulónál — összeütököztem a feleségemmel. Az összeütöközés következtében elestem és ott feküdtem íróasztalom előtt. Mert talán mondanom sem kell, hogy az egészet csak álmodtam.

De talán azt sem kell mondanom, hogy nagyon megörültem, mikor felébredtem.

A debreczeni ifjak a szegedi Kossuth-szobornál.

okt. 27.

A debreczeni zarándok ifjak a hozzájuk csatlakozott eperjesi, kassai ifjakkal vasárnap érték utjuk végeztéljához, s ama nap nagy ünnepei között koszorúzták meg a Kossuth szobrot.

Vasárnap délnél érkeztek meg Szegedre. Már a városon kívül nagy fogadtatásban volt részük, a város nevében Dr. Gál Endre tanácsos intézett hozzájuk üdvözlő beszédet, míg a Szegeden időző egyetemi ifjak nevében a Szegedi Egyetemi Körelnök köszöntötte őket.

A tulajdonképeni fogadtatás azonban a város szélénél történt, a hol óriási néptömeg s fehér ruhas lányok fogadták őket lelkes éljenzéssel, virág bokréttakkal. Itt Polczner Jenő országgyűlési képviselő intézett hozzájuk hazafias lelkes beszédet, majd egy szép szegedi leány nyújtotta át a szegedi nők csokrát beszéd kíséretében, mire Harsányi senior válaszolt. Onnan a „Pava“ fogadóba mentek szállásukra.

Délután három órakor indult el a Kossuth szoborhoz az impozáns menet, ehez csatlakoztak az ifjak is és résztvettek a szobornál lefolyt Rakoczi ünnepélyen, mely körülbelül huszezer főnyi óriási néptömeg jelenlétében folyt le. Ez ünnep folytatásaként következett a szobor megkoszorúzása.

A debreczeniek nevében Harsányi Pál senior, az eperjesi jogászok nevében Brózik Antal, az eperjesi jogászok nevében Ruzs Zoltán, a kassai jogászok nevében Holló Zoltán mondott beszédet, leteven a szoborra a koszorukat. Majd még a martonosiak, szentesiek, öcsödiek koszorúzták meg a szobrot.

Este nyolcz órakor a „Kas“ vendéglő nagytermében nagy bankett volt, s mialatt fent a teremben vígan folyt az áldomás, lent az utcán 15—20 ezer főnyi tömeg verődött össze, kikhez az ifjak felváltva tartottak hazafias tüzes beszédet az erkélyről. A debreczeniek közül itt Baja Mihály, Harsányi Pál, Lovász Béla, Erdei Károly beszéltek. A bankett ejfel körül ért véget, akkor aztán levonultak a kavéházba, a hol a Hymnuszt énekelték el, amit az összes jelenlevők, köztük számos katonatiszt is, kalap levéve, felállva hallgatott végig.

Az ifjak nagy része aztán éjjeli egy órakor vonatra ült és tegnap d. u. 4 órakor érkeztek meg.

Az itthonmaradottak zászlóval mentek elibök a vasuti állomáshoz, a hol Németh Vincze intézett hozzájuk meleghangú üdvözlő beszédet. Harsányi senior válaszolt s átadta Szeged közönségének üdvözlét. Aztán a főutcán végig mentek egyenesen a szabadságszoborhoz, a melynek alapzatára Harsányi lendületes beszéd kíséretében

letette azt a csokrát, amit a szegedi nők adtak a debreczeni diákoknak. A Kossuth Lajos szobrához ide zarándoklóknak — a szegedi honleányok. Aztán eloszlottak barataik kíséretében kiki haza — pihenni a nagy ut és a sok ünneplés fáradoalmait.

NAPI HIREK.

A betörőt elfogták.

(Fordulat a Reviczky-féle betörés ügyében.)

Okt. 27.

A debreczeni rendőrség bűnügyi osztálya meglepő eredményt ért el a Reviczky-féle betörés ügyében.

Daczara annak, hogy pozitív adatok nem állottak a rendelkezésére, oly ügyesen vezette a vizsgálatot Végh Gyula rendőrfőkapitányhelyettes, hogy a tettes kézrekerült, sőt leleplezte czinkostársát is.

Ez különben természetes is, miután a bűnügyi osztály s annak főnöke olyan szorgalommal és ügybuzgósággal látott utána a dolognak, hogy a sok fáradozásnak csak is ilyen eredménye lehetett.

Nagy része van a dologban Dobos biztosnak, aki magán értesülésekre utanna utazott a betöréssel gyanúsított Takár Lőkös Dénesnek s a szabolcsmegyei Tura községben elfogta, megtalálva nála az összes eszközöket.

Már tegnap Debreczenbe kísérték a veszedelmes embert, akinek tisztességes külseje nem is engedné gyanúsítani sem, hogy olyan furfangos gazember.

Ma jókor reggeltől kezdve delig vallatta Végh Gyula Takart, aki mindent beösmerte tagadja, hogy betört volna s azt állítja, hogy őt a kapun eresztette be és ki czinkostársa Illés László, Reviczky hetese, akivel vallomása szerint összebeszéltek s úgy követték el a lopást.

Illést is másfél órán keresztül vallották de az tagadta, hogy részese lenne a lopásban, bár bevallja, hogy e hónap 20 és 21. találkozott Takárral, aki mind két napon nálunk járt s Reviczkyt kereste, aki állítólag megígérte neki, hogy ispánnak teszi meg egyik birtokára, de tagadja, hogy akkor szó lett volna a betörésről. Takár ezzel szemben fentartotta a szembesítésnél vádját s azt mondja, hogy október 3-án találkozott már egy korcsmában, ahol megbeszéltek jó előre a lopást.

Hogy mi igaz a dologból, azt már az ügyészség fogja kideríteni. Mindkét embert letartóztatták s átkísérték az ügyészséghez, hova áttettek az eddigi kihallgatásról szóló iratokat is.

Szele György lelkész utóda.

A debreczeni új ev. ref. lelkész Szele György volt állomáshelyét a bakonszegi lelkészi állást már betöltötték. Ugyanis e hó 25-én egyhangulag határozták el a bakonszegi hívek, hogy Szele György utódaul az esztáriak érdemes és derék lelkészét Biber Józsefet hívja meg. A meghívásról értesítették Biber Józsefet, ki azt el is fogadta. Az új lelkész a jövő hóban foglalja el új páróchiáját.

A színházbizottság ülése.

A színházi bizottság pénteken délután 3 órakor ülést tart. A bizottság ezuttal

nyilatkozik az ujonnan szerződötett tagokról.

A jog és pénzügyi bizottság ülése.

A városi jog és pénzügyi bizottság tegnap délután Vecsey Imre v. főjegyző elnöke alatt tartotta meg a múlt héten felbeszakadt s most folytatolagos ülését. A bizottság tegnapi ülését a városháza nagytanácstermében tartotta meg, s megjelent azon Kovács József polgármester is. A bizottság tegnapi ülésében 1-ször a városi nyomda önállósításának ügyét vette tárgyalás alá. A bizottság szótöbbséggel elhatározta, hogy a városi nyomdát önállósítsák. Előterjesztett ezután az önállósítandó nyomda üzleti szabályzata. A bizottság az előterjesztett nyomdát, üzlet szabályzatot általánosságban elfogadta. Majd előterjesztett a nyomdai üzlet szabályzat részleteiben is. A bizottság a részletek letárgyalta részét is némi csekély módosításokkal elfogadta. Előterjesztett a Bika szálló hiányaira vonatkozó főmérnöki jelentés, valamint Kardos László és társainak kérvénye is. A volt bérlok ugyanis kötelezve vannak némi a szerződésben kikötött hiányokat a bérlet megszűntével saját költségükön eszközölni. A bérlok azonban sokaltak azt az összeget, amit a város az általuk kötelezett tatarozás fejében rajtuk követelt. — Már régebben azt kérvényezték hát, hogy ezen összeget méltányosságból szállítsa le a város. A bizottság tegnapi ülésen aztán az e czélból kiküldött bizottság a v. t. ügyészség egyetértőleg 9211 korona 30 fillért javul mint legcsekélyebb összeget, tatarozási kártérítésül a volt bérloktól elfogadni. Ezt is csupán a természetes kopásnak legméltányosabb beszámítása mellett. Ezt a javaslatot a jog és pénzügyi bizottság is magáéva tette. Ezzel az ülés esti 6 órakor véget ért. A bizottság üléseit e hét folyamán folytatni fogja.

A homokkerti menház kibővítése.

A homokkerti menház, melyet két év előtt létesített a város, ma már szűknek bizonyult. A mérnöki hivatal előterjesztésére a tanács elrendelte a menház kibővítését, a melyet tavasszal kezdenek meg.

A polgári failletmény kiadása.

Debreczen varosa a háztulajdonosokat fakedvezményben részesíti. Az egyes telkek aránya szerint bizonyos mennyiségű fát ad a háztulajdonosoknak kedvezményes áron. A fát rendszerint a téli időszakokban szokta kiadni. A tanács tegnapi ülésén foglalkoztak a polgári failletmény kiadásával és a tanács határozatilag kimondotta, hogy a failletményt november hó elsejétől kezdődőleg kiadja. A kiket tehát a failletmény megilleti, azok azt elsejétől kezdve a városházán kiválthatják.

Katonai felülvizsgálat.

Ma delelőtt a Pavillon iaktanyában egyes katonai felülvizsgálat volt, melyen három egyéves önkéntest állítottak elő. A felülvizsgálaton polgári hatóság részéről jelen voltak Rásó Gyula kir. tan. alispán, Rásó István főispáni titkár.

Germanizálás Debreczenben.

Valami Weiszmandel József nevű egyén megfelekedezett arról, hogy Debreczenben lakik. Weiszmandel ur német nyelvű körleveleket küldöz szét a városban hírül adván

Uj férfi szabó üzlet.

Kizárólag valódi angol és francia szövetekből elegáns uri ruhákat készít

Az iparbankkal szemben.

HONIG J. férfi szabó

DEBRECZEN, Piacz-utca 75.

hogy füstölt husüzletet nyitott. Az ilyen kereskedő, aki németül levelezget Debreczenben nem érdemli meg a pártfogást. Weiszmandel ur! Szégyelje magát!

A cigánybíró boszúja.

Rostás Jánosnak a rendőrhatalom adott a cigány soron s részben felelősséggel tartozik azokért az eseményekért, a melyek a cigánytanyán történtek. De tegnap panasz jött a rendőrségre, hogy Rostás visszaél a cigánybírói tiszttel s a ki neki pálinkát nem fizet, azt felcizáltatja hamis vádak kapasan a rendőrségre. Megindítottak ellene a vizsgálatot.

Sakkverseny az akadémián.

A jövő hó folyamán a sakkedvelő joghallgatók sakkversenyt rendeznek, melyre már eddig is sokan jelentkeztek. A díjak a tavalyiaknál nagyobbak lesznek, s legnagyobb részüket gyűjtés útján akarják beszerezni.

Munkások panasza.

A belügyminiszter rendeletet küldött az összes hatóságoknak, melyben meghagyja, hogy a munkások által bejelentett panaszokat első sorban és soronkívül intezzék el, miután itt az idő, hogy végre a szociális bajok minden vonalon orvoslást nyerhessenek. Nagyon üdvös rendelet ez, csak azután a hatóságoknál is meglegyen a jóakarata a munkás ügyek elintézését illetően s őszinte legyen a belügyminiszter jóakarata is.

Engedély lapelárusításra.

Gombamódra szaporodnak, terjeszkednek az olcsó lapok. Rasó Gyula alispán tegnap Hajdúvármegye községeinek területén egy csomo ilyen krajezáros lapnak az arusítását engedte meg. Ezek pedig a Független Ujság, Pesti Ujság, Nemzeti Ujság, Bud. Friss Ujság, Uj hírek és Neus Kleines Journal. Hogy azután az utóbbi német krajezáros lapot kik olvassák Hajdúvármegyében arra igazán kíváncsiak vagyunk.

Köszönetnyilvánítás.

Tafler Ignácné, Weiss Lévyne és Wechslek Adolfné urnék edes anyjuk Weisz J. Lajosné urnó elhalálása gyászos alkalomból. Koszorúmegváltás czímen 100 kort. küldtek be hozzám az izr. nőegylet javára, mely kegyes adományért az izr. nőegylet nevében halás köszönetemet nyilvánítom. Dr. Balkányi Miklósné izr. nőegyleti elnök.

Halálozás.

Szomorodott szívvel tudatjuk felejtethetetlen jó apósom, nagyapa és jó rokon néhai id. Polgár Kéky Sándornak f. hó 26-án esteli 7 órakor, életének 64-ik évében, hosszas szenvedés után történt csendes elhunytát. Felejtethetetlen halottunk földi részei f. hó 28-án d. u. 2 órakor fognak a ref. egyház szertartása szerint Péterfia-uteza 70-ik számú házunktól a kistemplomban tartandó rövid ima után a Czegled-utezai temetőben levő családi sírboltba örök nyugalomra helyeztetni. Mely végtisztességtételre rokonainkat, ösmerőseinket, barátainkat szomorodott szívvel meghívjuk. Debreczen, 1903 október 2-én. Bánatos veje: Ifj. Polgár Kéky Sándor nevével Balogh Rózával, Gyermekek, illetve egyetlen unoka: Rózsika. Számos rokonok nevében is. Áldás emlékezetén!

Ingatlanok forgalma.

Nagy József veszi a pusztahalapi 60. és 81. sz. tjkvben foglalt 23 hold 281 négyszögöl kaszálót Sipos Imre és neje Gyöngyösi Juliánától 6750 koronaért.

Szakácsi András és neje Kovács Zuzsanna veszik a debreczeni pusztahalapi 74. sz. tjkvben foglalt 15 hold 517 négyszögöl kaszálót özv. Kegyes Istvánné és társaitól 2400 koronaért.

Seres János és neje veszik a debreczeni 7411. sz. tjkvben foglalt 278 négyszögöl ujkeri szőlőt Boros Mihály és neje Kovács Máriaától 1420 koronaért.

Daku István és neje Madai Erzsébet veszik a debreczeni 47. sz. tjkvben foglalt 7 hold 520 □ ondódi földet Otrokodi Végé Jano-né Konez Emíliaától 5200 koronaért.

Kiss Bálint és neje Suba Maria veszik a debreczeni 3037. sz. tjkvben foglalt 2 hold 1104 □ ujosztású földet Farkas Ferencz, Jeles Jánosnától 4000 koronaért.

Kolhi Sándor és neje Szabó Zsuzsanna veszik a debreczeni pusztahalapi 129. sz. tjkvben foglalt 11 hold 173 négyszögöl kaszálót Kovács Istvánnától 6200 kor. ért.

Buri Gyula és neje Nagy Zsuzsanna veszik a debreczeni 658. sz. tjkvben foglalt Csapó-u. 48. sz. házat Nagy Ferenczről 17 ezer koronaért.

Árva Márton és neje Juhász Julianna veszik a debreczeni 660. sz. tjkvben foglalt 7 hold 1400 négyszögöl ondódi földet Tóth József és társaitól 6000 koronaért.

Igyunk

Avasujfalusi Oroszian természetes égvényes savanyu gyógyvizet, üvegenként 12 fl. Kapható kizárólag a Schwarcz-fele dohánytöszdében. Piacz u. 29.

Olvasóink figyelmébe

ajánljuk, hogy színehagyott, avagy pecsétes, elpiszkolódott ruhaikat olcsó árak mellett Konez Józsefnél festtessek és tisztíttassák. Főútlel Batthányi-u. 2. sz. a. Műhely Var-u 7. sz. zenede során.

Távirat.

A „Debreczen“ eredeti távirata.

A kilenczes bizottság nem egyezett meg.

Budapest, okt. 27.

A szabadelvű párt katonai programját készítő kilenczes, mint kigondoló bizottság fél tíz órakor gyűlt egybe.

A szabadelvűpártkör helyiségében rendkívüli érdeklődéssel mintegy 150 képviselő várta, mi lesz a kilenczes bizottság tárgyalásának eredménye, valjon a Tisza által „lényegtelennek“ jelzett szó nem olyan „lényeges“-e, mely jogfeladást vonna maga után.

Tizenegyóra felé olyan hírek szivárogtak ki a bizottság üléséből, hogy két dologban nem tudnak megegyezésre jutni.

Egyik az a „bizonyos szó“, mely állítólag ez: „alkotmányos“, második a deklaráció, melyet chez a szóhoz fűznek.

Apponyi gróf 12 órakor távozott az ülésről. Távozását sokan úgy magyarázták, hogy otthagya a bizottságot és levonva a konzekvenciákat, kilép a pártból. Az ő szabadelvűek erre meg is jegyezték, jobb is ha kilép, legalább tisztul a helyzet. erélyesebb házelnök lesz helyette.

Kiderült azonban, hogy Apponyi

azért távozott, mert neje családi örököknek úz elébe.

Apponyit távoztakor Ivánka Oszkár kikísérte. A kérdezősködő képviselőknek Apponyi kijelentette, hogy az ülésnek még nincs vége.

Ivánka elkísérte Apponyit, Apponyi utközben erősen magyarázott Ivánkának, ki napok óta toborozza a nemzeti pártiakat, lépjenek ki a szabadelvű pártból.

Ivánka, mikor a klubba visszatért, sugárzó arccal mondotta: **Mi részünkről rendben vagyunk.**

Nagy Ferencz Apponyit lakásáig kísérte és a szabadelvű klubba visszatérve a következő kijelentést tette:

Apponyi levonta a konzekvenciákat, az ügy befejezettnek tekinthető.

A bizottság félegykor befejezte ülését.

A bizottság nem tudott megegyezni eltérések vannak.

A kilenczes bizottság és a Tisza által hozott programot holnap a pártértekezlet elé terjesztik.

SZÍNHÁZ.

Műsor:

Kedd Madarász. (B bérlet.)

Szerda Patyolat kisasszony. (C bérlet.)

Csütörtök Patyolatkisasszony. (A bérlet.)

Péntek Patyolatkisasszony. (B bérlet.)

Mongodin ur felesége. Tegnap este ez a pompás bohózat szerzett igen derűs pillanatokat a közönségnek. Krémer Jenő és Hahnel Aranka egymással vetélkedtek abban, hogy a jóízű derűség egy pillanatra se hagyja el a nézőtér s ebben a tekintetben semmi kifogásolni valót sem hagytak fenn. Különösen előbbi jóízű ötleteinek volt frenetikus hatása s nem sablonos frazisként mondjuk, hogy a közönség rég mulatott olyan jól, mint tegnap este. Az előadás sikeréhez egyaránt hozzájárultak a többi szereplők Havasi Szidi, Pa aki Béla, Csige Ilonka és Iványi is.

Sz. Z.

Műsorváltozás. Holnapra a Casanova operett volt hirdelve. E helyett azonban a bérlőkre tekintettel a Patyolat kisasszony kerül színre, az idei szezon drámai újdonságainak legkiválóbbja, mely méltán tarthat igényt nagy közönségre.

Fifin Schimmer Aurél gyönyörű zenéjű operettje vasárnap este kerül színházunkban bemutatásra. Az előadásra igen nagy gondot fordított az igazgatóság s a darab kálitása is igen fényes lesz. A darab főszerepét Felhő Rózsika játsza s részt vesz a darabban Rathonyi Tilla, aki először kreál új szerepet a debreczeni színpadon. Jatszanak még a darabban Kremerné Lilli, Püspöki Rózsika, Krémer Jenő, Faragó Ödön stb.

Budapesti árutözsde.

A „Debreczen“ távirati tudósítása.

Okt. 27.

Készáru: 2¹/₂-vel olcsóbb.

Buza okt. 7.64—7.65 1904. apr. 7.73—7.74

Rozs okt. 6.27—6.28 1904. apr. 6.55—6.57

Tengeri majusra 5.32—5.33

Zab októb. 5.38—5.39 1904. apr. 5.60—5.61

A rossz anyák bűnhődése.

(Amint Drezdában beszél, Lujza főhercegnő elvált férjéhez levelet írt, hogy engedje meg neki, hogy karácsonyra gyermekeit meglátogathassa. Ugyanezen levélben a legszívhezszóbb szavakban kér bocsánatot volt férjétől, mindazért a fájdalomért, amit neki okozott. Ugy látszik, a levél nagy hatással volt a trónörököse és sajátkezűleg válaszolt, hogy annak idején nagyon szívesen teljesítene kérését, mert már a gyermekek is nagyon kíváncsiak anyjuk után, a dolog azonban nem függ egyedül őtől, György király a leghevesebben ellenzi a trónörökös pár levelezését és nem akarja a látogatást megengedni. Mindazonáltal beavatott körök már majdnem biztosra veszik a volt trónörökösnek karácsonyi látogatását Drezdában.)

A rossz anyák bűnhődése egy azoké a rossz anyáké, a kiknek lelkéből egy könnyelmű pillanatban ki tudja lopni a bűnös szerelem perzselő tüze a gyermek szeretetének természetes érzelmét. Mindent meg tudok bocsátani, mindent meg tudok érteni, mivelhogy gyöngé ember az asszony s a modern élet csábitja, ingerli őket sokféle hűség, bűnös szenvedelemre. A mi lyaszszony néhány hónapi, vagy akár több évi házasság után felfedezi, hogy tévedett és tévedését ki akarja korrigálni egy fess huszártiszttal, egy borzashaju piktorral, vagy egy ábrándos szellemű nyelvmesterrel, — hát én nem tudom megítélni, ha korrigál és eldobja magától Hymennek fölös rózsalánczat. Mindenkinek olyan boldogsághoz van jussa, a mi lyet kiszínez a maga fantáziájában és a világ, meg a tisztelt társadalom voltaképpen illetlenülül farizeuskodik, meg pry-paloskodik, mikor megítéli az asszonyt, aki ferjét elhagyja, s beavatkozik ezzel az ő leprivatibb magánügyébe.

Az asszony, aki bármi okból is elhagyja az urát, lehet rossz asszony, bűnös asszony, de azért még ember. De a mikor elhagyja a gyermekét az ideáljáért, akkor már közeledik az állathoz, még pedig az állatvilág legalsóbbrendű fajtaíhoz. És alig hallottunk még esetet, hogy a természet legszentebb törvényének, s a legmagasztosabb emberi érzésnek ily brutális megsértéseért a legborzasztóbb bűnhődés ki ne járt volna. A legszörnyűbb, a legemésztőbb bűnhődés, a mi mellett semmiség a pokol minden gyötrelme. Mikor a rossz asszonyban fölébred a már elhamvadtnak hitt anyai érzés, s a mikor a szíve, a lelke minden erejével és érzésével vágyakozik, epedezik elhagyott gyermeke után, a kit látni, cokolni és gyermekének akar szólítani még egyszer. És nem lehet . . .

Ez a rossz anyák közös irtózatoss bűnhődése. Ha polgárasszony, ha királyasszony.

Fehér szegfű.

Írta: Zalay Masa.

Az őszhaju kedves Golesy báróné kitüntető nyájassággal vezette oda egyik férfivendegét Idunához.

— Engedelmeddel kis rokon, bemutatnom neked Castelár Diegót, a x . . . i színház hős szerelmesét, — szóló lágyan meg-símitva a leány hamvas, piruló arcát, aztán egyedül hagyva őket — tovahaladt, hogy finom háziasszonyi tapintatával a többi fiatal hölgyvendégnek is alkalmas társalgót juttasson.

Iduna comtesse bájosan bókolott és előrenyújtotta keskeny fehér kezét, a színész hódolattal emelte ajkához, aztán mosolygott egy kissé és önhittén megsimogatta görög-szabású szép homlokát. Olyan leereszkedéssel, mint egy trónt igénylő főherceg — kérdést intézett a feltűnően zavart gyermekleányhoz és miután a válasz nem elégítette ki, felhagyva az eredménytelen társalgást, beérte a csodálatosan nagy kék szemek őszinte elragadtatásával, mikor tekintetük találkozott.

A legyezők csatoltak és néhány pár könnyedén keringeni kezdett. Iduna félreállt a tánczolók colonjából és Castelár észre sem vette, hogy eltűnt melőle. Anyira szórakozott volt, mint néha a színpadon, ha elfeledte szerepét és csak akkor tért magához, midőn egy szépséges, szőke hölgy meztelen válla érzékeny összeütközésbe jutott az övével, amiért ugyanez a hölgy kacagó gerlehangon bocsánatot kért.

Egy fiatal katonatiszttal tánczolt; a színész hosszan utána nézett és minden fordulónál összevillant a szemük. Annyi biztatás és bátorítás rejtett az asszonyban, hogy Castelár eltűnődött rajta néhány pillanattig. Hozzá volt szokva hasonló ostromhoz és nem lepte meg, de fontolóra kellett vennie a következményeket minden alkalommal — és ez a hölgy nagyonis előkelőnek látszott.

Mialatt merengett — valaki hirtelen a vállára ütött, ettől úgy összeresztett, mint a kinek messze jár a bibliától minden gondolata.

— Droisel ezredesné nem éppen a legájtatosabb asszonyok egyike! — sugta fülebe egy ismerős dévaj férfihang, mely esőndes, gonosz indulatu nevetésben halt el.

— Ki meri őt sértegetni?

— És ki meri őt védelmezni? veté ellen a frakkos mánás. Baratom! — tevén hozzá cinikusan, — ezt a hősies alakítását bizonytalannal megtapsolnak a színpadon, — de a mi körünkben legföljebb néhány tompa kardvágást nyerhet vele. Föltéve, hogy nagyon ügyes! — itt sértő elbizottsággal szűnetelt néhány pillanattig, — ellenkezőleg gondolat förtőzött feje is veszélyben forogna, mint jelen esetben a szíve!

Egész csoport képződött körülöttük és mindnek gunyos mosolytól vonaglott az ajka. Castelár megsemmisítően végig nézte társat és csupán egyetlen szót lehelte felé, senki sem hallotta csak a kit illetett, de ettől megemelkedett izmos ökle a színész ellen.

Néhányan hirtelen közbeléptek, az arczuk még mindig mosolygott, gavallérosan megővva a látszatot, mintha csupán egy kitűnő adoma miatt történt volna a csoportosulás, de a tekintetek szánsalmasan szegződtek Castelárra. Egy öreg főúr különösen érdeklődni látszott iránta, jóakarattalag kezét nyújtá és meg nevezte magát, miközben az ismeretség jogánál fogva együgyű ajánlatot tett.

— Béküljön meg Loóthal, ő az első pisztolylövő és bajvivő az egész continensen, elvégre egy művész sohasom ön magáé!

Castelár a homlokaig elvörösödött.

— Ha az a szándéka uram, hogy tanácsával megalázzon, akkor nagy csalódásban lesz része! válaszolta büszke önértéssel! — Kijelentem! hogy nekem nem imponál az olyan korona, ami zsebkendőn diszlik ugyan, de a homlokon semmi nyoma.

Az öreg mánás szörnyen elképedt ekkora gorombaság hallatára, a szeme is rozsz volt, a köszvény is kinezta, hát bölesebbnek vélte elégtétel helyett süketséget színelni. Zavartalan nyugalommal belekarolt egy fiatal katonatisztbe, aki verejtékes hom-

lokát törülgette, panaszkodott a kínzó hőség ellen és egyszeri kézszorítás után Castelárt bizalmasan letegezte.

— Tánczos vagy? kérte gyanusan, ravasz mosolylyal.

— Igen! de miért érdekel? csudákozott a színész.

— Kémszemlére vagyok ideirendelve, hogy ezt megtudjam, nevetett csendesesen a hadnagy, — és kielegitő válaszd folytatán van szerencsem átadni egy hadüzenetet Droitel ezredesnéől, aki legmagasabb engedelmét küldi a bemutatkozásra.

— Hm! — köhecselt az öreg jóakaró jelentőségteljesen és hirtelen egerutat vett.

Castelár önkéntelenül kutatva körül nézett. Aalami bűbajos keringő lány melódiaja reszketett; az illatos levegőben és a selyemruhas tánczosnők szedűve forogtak, imbolyogtak ölelő férfiarok között, minden mozdulatuk köteszet, amit a poéták sem tudnak megénekelni, kaczagásuk zene, valóságos csalogányverseny, megis hiányzott a harmóniából valami, valami, amin a kaprazattól kimerült férfiszem felüdüve megpihenjen: egy ártatlan, fiatal leányarcz a gyermeteség bájoló varázsával.

Iduna! Castelár ebben a pillanatban reáemlekezett, és tekintete keresve végigrepült a terem legtávolabbi részéig, — ekkor aztán megtalálta azt is, a kihez képest a kaczerság e sok talentumos művésznői csak ügyetlen dilettánsoknak bizonyultak. Egy granát alatt, mely legszebb viragpompájában ekeskedett, aranlyabu filigrán széken ült az ezredesné es oiy ideges türelmetlenséggel ringatta legyezőjét, mintha légyottra volna egy késedelemzöt. De amint észrevette a színész tekintetét, szép feje édesen hívó mozdulattal intette magához, mire a férfi készséggel hozzáietett.

— Ön fel a cselvetéstől? kérte mosolyogva az asszony, pedig en csatát akarok és győzni szeretnék! — tette hozzá ingerlő rejtellemmel.

— Minden támadó fegyveremmel arlatmatlanaá teszi egyetlen tekintete! — vizonza a férfi mély meghajlással es csókkal illette a finom fehér kezét, amit kegyesen eleje nyújtott tarsnője.

A bemutatkozás formalitása alól fölmentem! kacagott behizelgő dallamu hangján az ezredesné, — szégyen lenne ream nézve, ha zajos sikerei után a neve ismeretlen volna előttem. Az önök zsánerének engedményeik vannak minden társaságban, de neha nem élnek vele . . .

Castelár egy granátvirágot morzsoltszét kegyetlen ujjával és szemközben szórakozottan nézte ezt a leha asszonyt, a miért életét tette koczkára, s mig átható pillantasa belemerült a beszédes női szemekbe, fáradt, unott mosoly vonaglott ajka körül, de néma maradt!

Az ezredesné félremagyarázta hallgatását, sokatmondó tekintetét veté reá, aztán szenvedelmesen folytatta:

— Rég vadaszta az ön ismeretségére hisz tudja, ilyesmire büszke minden hiu delnő, aki vágyakozik az irigyeltetés mergezett, édeségei után — most végre összejöttünk, és romelem, hogy meleg kézszorításunkból megszületett az igaz, tartós barátság? . . .

Mélységes fekete szemé perzselő szikrákat szört és Castelár rettegett a lehetőségtől, hogy tüzet fog, ha nem menekül a veszedelmes közelből. Hirtelen azonban egy tollas legyező borult összekulcsolt kezeire, melynek szalagjai puha bilincset fontak a csuklója körül, aztán bársonyos ujjak lágy simulását érezte, és mikor szabad lett újra, — kíváncsian megesodálta a titkos ajándékot, amit oly óvatosan beleloptak kezébe.

Egy száí hófehér szegfű volt. Castelár

valami köszönetfelét rebogett és belefonta a kabáthajtókába, ugyanakkor felhangzott a keringő ismétlése, mire az asszony kihívó kaczársággal provokálta.

E pillanatban a férfit sajátságos undor töltötte el minden dekolletált ruha iránt, a fődellen vállak és karok dühös forrongásba hozták szégyenérzetét, mely egyszerre csudalatosan életre ébredt lelkében. Óhajtott valamit, a minék nem tudott hirtelen nevet adni, ideges lett, mint egy szerelemföltő asszony és az ezredesné, ki oly közel simult hozzá, hogy illatos hajfűrtjei Castelár homlokát érinték, — e perczen minden ingert örökre elvesztett.

Egy táncospár lejtett el mellettük, Castelár örömteljes meglepetéssel pillantott a leányra, kinek szerényen szabott lenge ruhája a nyak márványszínéből csak egy vonalnyi engedett látni. Ilyent kerestem!... szóla önmagához, boldog meglepedés-el szemlélve az ismerősnek tetsző, igézően üde arcot. Hisz ez Iduna grófnő! kiáltott fel aztán akaratlanul és bosszus lett önmagára, hogy azonnal föl nem ismerte.

— Igen! a szülők kölcsönös megegyezése folyton Leoth jövődöbeli menyasszonya! — mondta az ezredesné az érett asszony irigy kicsinylésével nézve végig Iduna fiatal, karcsu alakját.

Castelár szoborra merevedett. Leoth menyasszonya? tagolta szagatottan, kétségbe esett hangon. Azt a veszedelmes villanyütést, amit a színpadon estéről-estére hazudott a tomboló közönségnek, most érezte igazán először. És milyen elkésve kerített hatalmába! sóhajtott fel szemrehányóan rá emlékezve a holnapi napra. Biztosra vette a halált! — noha pályafutása alatt elég gyakran cocettált az ellenfél pisztolyesővével és sohasem ő maradt a vesztes. De most csudás előérzet gyötörte — most, a mikor úgy érezte, hogy értéke volna az életének, ez a szivtelen nőhódító, ki eddig lelkiismeret nélkül mulatott rabnői keservén — életútján vérsziveken tiport keresztül, mosolyt varázsoit a könnyeken át és viszont könnyeket fakasztott a mosoly nyomán... megbűnhődött!

— A kis grófnő csak monogrammal visz hozományul a férje toronyos kastélyába, — folytatta az ezredesné, számító kegyetlenséggel elfojtani próbálva a férfi által titkolt, de ügyes asszony által gyorsan fölismert ezermeket — meg egy varázskulcsot fűzte hozzá gunyos ajkrándulással, amivel minden szalon ajtaját megnyithatja Loóth előtt, aki plebejusi elvakultságában ígereföldnek hiszi mindazt, ami a csukott ajtók mögött van.

Aztán fölállt Castelár mellől és egy martir lemondásával intett keze elbocsájtást, mialatt egy főhadnagy a tánczforatagba ragadta.

A színész pedig elindult megkeresni a két bűvös gyermekszemet, melyekben láng izzott, emésztő, vágygyl teli láng. egy madonnaarcot kutatott, melynek minden vonása áhitatot keltett, a karjaiba akarta szoritani azt a kedves, légies alakot csak egyetlen egyszer és a keringő dallamos melodiája mellett megvallani neki az első, utolsó, és egyetlen igaz szerelmet, a mit érez.

Minden melléktermet átkutatott és nem találta Idunát, kevés reményvel a veranda ajtaját is kinyitotta, de rögtön visszalépett. Suttogást, a mibe csöndes felzokogás vegyült. Castelár discréten visszahuzta az ajtót, ekkor azonban fölismerte a női hangot, amint esekelő fájdalommal könyörgött:

— Kegyelmezzon néki Loóth, ne ölje meg őt! bármint tagadja, láttam és hallottam mindent — és tudom mi következik!

— Olyan drága az élete? hallatszott a gunyos kötekedés.

— Hogy milyen drága! fohászzkodott

föl a szerelmes leány, megítélheti abból, mikor kívánalmának eleget teszek, noha jól tudja, mennyire gyűlölöm őnt!

— Annál edesebb lesz a váltságdíj! elvégre beláthatja Iduna, hogy nincs bennem uszorahajlam, ha egyetlen csókért egy emberéletet ajándékozok önnek, sőt határozottan nemes cselekedet, hisz vetélytársam az illető.

Egy rövid perczig halálos csönd lett, Castelár véresre harapott ajakkal, fölemelt ököhöz, mozdulatlanul állt egy helyben, szeretett volna közejük rohanni, hogy megakadályozza azt a kierőszakolt, szégyenletes csókot, szerette volna odakiáltani, hogy nem kell férfi kegyelme, még ha az életről is van szó, de a lélegzete elfuladt és olyan gyöngének érezte magát, hogy önkéntelenül hozzátámaszkodott az ajtóhoz. Ettől a mozdulattól az egyik üvegszárny zajos robajjal kitért és a színész jóformán beesett rajta a fedett veranda illatos virágligetébe. A rózsaszín lámpafény egy párra vetette világát, de a leány halálsapadt arcát nem tudta befesteni. Iduna lezárt szemekkel türte a férfi ölelését és megszámlalhatlan csókait. Loóth erős karjával könnyen elhárította az ellenkező gyöngé kis kezeket és az ajka olyan lassan forrott a leányra, hogy a zajra sem figyelt. Csak mikor előttük állt a színész eltorzult arcával és Iduna halkán felsikoltott, akkor bocsájtotta el karjaiból őt.

— Érettem jött? kérdezte rekedt, bosszus csudalkozással, várjon! míg menyasszonyomat visszavezetem a terembe.

— Előtte is végezhetünk! sóhajtotta Castelár, vadozó pillantást vetve a remegő leányra, akit ajulás környezett. Akaratlanul fülauja voltam az akunak életem fölött, megmaradt szándéka mellett, hogy kegyelmet gyakorol velem szemben?

— Egy hölgynek adtam zálogul a becsületszavam! felelte Loóth gunyos sajnálkozással.

Castelár Idunához fordult — grófnő! mentse fel őt, könyörögve kérem!

A leány tagadólag rázta szép fejét, látszott rajta, hogy borzad a halálos kimenetelű viadal lehetőségétől és könnyektől égő szerelmes tekintete bevallotta, hogy Castelárt félti.

A színész némán meghajolt... talán szolt is valamit? de Loóth csak az ajka remegését látta, meg tévetező kémozdulatát, amint kinyitotta a parkba nyíló ajtót és olyan imbolygó léptekkel, mintha ittas volna, támolygott végig a kavicsos porondon. Végre megfordult, sokáig visszanézett, bucsucskót intett Idunának, aki ott állt az üvegfalnál szivre szoritott kezekkel, aztán hirtelen megcsillant valami az ezüstös holdfényben, hang alig hallatszott, csak fodros füstfelhő oszlott szét az enyhe légben... és a fehér szegfűt pirosra festette a forró ifju vér.

CSARNOK.

Leányálmok.

Irta: **Horkay Elemér.** (14)

Büszke, elbizakodott mosoly játszadozott a szép asszony ajkain, mikor folytatta:

— És tényleg gyönyörűséget fog találni abban a „rabszolga” sagban? Tudja-e, hogy én roppant követelő, szeszélyes asszony vagyok?

A főhadnagy hirtelen felugrott a helyéről s leült a pamlagra Tardosné mellé s kezebe vette az asszony bársonyos, puha kezeit:

— Ha követelő lesz nagyságos asszonyom, az joga leend, mert én lévén a rab-

szolga, méltányos, hogy én fizessem a „hadisarcot.”

— Hasztalan! — mondta a szép asszony és enyelegve ütötte arczul a főhadnagyot, aztán oda szaladt a szalon ajtóhoz, néhány pillanatig hallgatódzott, majd boudoirjához futva, megállt a kényelmesen berendezett szoba ajtajában, honnan kábitó, szerelemre ingerlő illat csapott ki s mámorba vesző, elborult tekintettel mosolyogva mondta Méraynak:

— Tehát csatára fel!

(Folyt. köv.)

SZINLAP.

Ma kedden, bérlet 23. szám „B”

A madarász.

Operette 3 felvonásban.

Kezdeté fél 8-kor.

Szerdán, bérlet 24-ik szám „C”

Patyolat kisasszony.

Nyilttér.

Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy e hét végéig Debreczenben a Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdában saját gyártmányu légszusz motort állítok fel. Szállítok saját szabadalmammal ellátott **benzin és gázmotorokat** és elvállalok minden a gép-szakmába vágó **javitásokat és szereléseket.**

Tisztelettel

Peschat Antal

gépgyáros,

a Peschat és Roth cég társtulajdonosa.

Donogán és Somossy

Kunz József és Társa utó dai

Debreczen, kistemplom bazár.

Ujjonnan átalakított divataruház.

„Menyasszonyi KELENGYE.”

Vászon, Készfehérnemű.

„Külön szőnyeg osztály.”

Ágy- és Asztalterítők, Fügönyök, Bortorszövetek, Cocus lábtörők, Flaneltakarók, Lópokróczok.

Linoleum.

Olcsó, szabott árak!

Kérjük kirakatainkat megtekinteni.

Kiadó Vámospércsen

Kitünő forgalmu helyen 240 korona évi bérért egy jó menetelű **dohánytözsde-vel ellátott üzlet** teljes felszereléssel.

Az üzlet mellett van 2 szobás lakás, konyha és padlás.

Értekezhetni **Rosenfeld Bernáttal** Hajdu Vámos-Pércs.

Urak és hölgyek milliói használják a „Feeolint.”

Vor Gebrauch
Nach Gebrauch

Kérdezze meg orvosát, hogy nem-e a „Feeolin” a legjobb kosmetikai szer a bőr, a haj és fogaknak! A legbiztonságosabb arcz és a legcsínyabb kezek azonnali arisztokratikus finomságot és formát nyerne a „Feeolin” által. „Feeolin”, az legnemesebb fűből összcselezett angol szappan. Jótállunk, hogy azután arcz az arczban, mitesszer, pattanás, orvosság stb. a „Feeolin” használata után nyomavesztetten eltűnnek. „Feeolin” a legjobb fejbaj tisztító, fejbaj ápoló és hajszépségszer, megakadályozza a hajkifutást, kopaszodást és fejbetegségeket. „Feeolin” a legtermészetesebb és legjobb fogtisztószer. A ki „Feeolin”-t rendszeren szappan helyett használ fiatal és szép marad. Kötelezzük magunkat a pénz visszaidni, ha a „Feeolin”-nal nem lesznek megelégedve. Ara 1 db. 1 kor. 3 db. 2 kor. 50 fil., 6 db. 4 kor. 12 db. 7 kor. Postán 1 db-nál 20 fl. 3 db-tól fejlebb 60 filer. Tárvetnél 40 filerrel több. Székküldési hely: General-Depot v. M. Felth, Wien, VI. Marienhilferstr. 45.

Vor Gebrauch
Nach Gebrauch

Kapható sok droguériában, illatszerekkereskedésben és gyógyszerárban.

Egészséget a betegnek, erőt a gyengének!

EGÉSZSÉGET A BETEGNEK ERŐT A GYENGÉNEK!
VÉDELECY

Jurisics Miklós felszabadított a török járom alól és Jurisics Péter gyógyszerész Pakráczon megszabadít a betegségtől kitűnően ható szereit által.

A Jurisics-féle Pakráczai cseppek oly csodaszereü balsam, melynek egy házban sem volna szabad hiányozni, mert a **Jurisics-féle Pakráczai cseppek** oly előny-nyel bírnak, hogy minden baj ellen használhatók és mindig esodaszereü hatásal van.

A Jurisics féle Pakráczai cseppek legbiztosabban gyógyítják a gyomorbaüt és székrekedést, gyomorgöresét, rendetlen sékürülést, évágytalanságot, aranyeres bántalmakat és ezzel kapcsolatos fejfájást, gyomorégést, febüffögést, sápkórt, szédülést és mindenféle gyomorkatarust, de a legényesebb sikerrel alkalmaztatik külsőleg is, nevezetesen daganatok, égési sebek, szagatás és köszvényes bántalmaknál, mert ahol semmiféle szer nem használt, ott a **Jurisics-féle Pakráczai cseppek** már rövid

használat után nemesak enyhítést, de gyógyulást hozott. Ezt számtalan hálányilatkozat minden országból bizonyítja. A Jurisics-féle Pakráczai cseppek megrendelhetők közvetlenül **Jurisics Péter** gyógyszerész Pakráczon részétől **403 sz.**

Árak használati utasítással, láda és postaköltséggel:

12 üveg kor. 5.— | 36 üveg kor. 12.40 | Minden 12 üv. után 1 üv. Pak-
24 „ „ 60 48 „ „ 16.— | ráczai cseppek ráadásul ingyen
Köhögés, tüdőfájás, torokbaj, rekedtség, nehéz lélegzés, oldálynálalás,
influenza és hurut ellen felülmulhatlan szer a **Jurisics-féle Szla-
voniai Növénynedv**. Ara 2 üv. kor. 3.40, 4 üv. 5.80, 6 üv. 8.20.
Hideglelés és láz ellen kitűnő szer a **„Febri Fugo”**, mely rendkívül
gyorsan és biztosan hat. Ara 2 üveg kor. 4.20, 4 üv. k. 7.— 6 üv. k. 0.

Szlavoniai növénynedvből és „Febri Fugo”-ból két üvegnél kevesebb nem lehet rendelni. Ezek rendelésénél is egy üveg Pakráczai cseppeket ingyen kapunk.

Jelszavam: **Egészséget a betegnek, erőt a gyengének!**
Főraktár Budapestben:

Török József gyógytárában Király-utca 12.

Vidmarics Péter magyarítja a Pakráczai cseppek esodaszereü hatását.

Csaknem teljesen új

és üzemképes vetőgépek igen jutányosan kaphatók részletfizetésre is. Piacz-u. 26 sz. alatt, főtrafik udvarban levő gépraktárban.

Boros Testvérek

nőidivat aruházába remek őszi divatkalmék és téli czikkék óriási választékban megérkeztek. Meglepő olesó árak.

Tisztességes mosóné

(fürösztő) szülésznő mellé felvétetik. Czime megtudható a kiadóhivatalban.

1249—1903 vksz.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. jbiróságnak V. 1846/6—1903. sz. végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Löwinger József váczai lakos részére ifju Pájer József debreczeni lakostól 339 korona 48 fl. tőke, ennek 1903. évi márczius 15 től számítandó 5% kamatai és eddig összesen 149 k. 34 fl. perköltség erejéig 100 kor. törlesztett összeg betudásával, 1903. évi jul. 4-én biróilag lefoglalt és 808 koronára becsült porcellán, üveg, lámpa áruk és chinai ezüst evőkészletekből álló ingóságok **1903 évi okt. hó 31-én d. e. 12 10** órakor kezdetét veendő és ifju Pájer József utóda czég üzletében Simonffy-u. 2 sz. a. megtartandó nyilvános birói árverésen a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénzfizetés mellett szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Debreczen, 1903. okt. hó 12-én.

Török Péter bir. kiküldött.

Telefon 323.

HRABÉCZY ANTAL

Telefon 323.

Rendes árak!

ruhafestő, vegyészeti tisztító s fehérnemű gőz-mosó és vasaló intézete

Finom munka!

Debreczen, Széchenyi-utca 42. sz.

Megbízások 24 óra alatt is teljesíthetők.

Van szerencsém az **uri közönség** szives tudomására hozni, hogy a kor kívánalmainak megfelelő modern berendezéssel

fehérnemű gőz-mosó és vasaló intézetet

nyitottam, mely vállalatom hivatva van a legkényesebb igényeket is kielégíteni.

Igen fontosnak tartom a megemlítésre, hogy gőzmosóamban **a fehérneműt rontó minden művelet, mint chlórozás, kefével mosás stb. teljesen ki van zárva.**

Szives támogatást kérve, megjegyzem, hogy helybeli t. megbízóim részére **a fehérneműek elhozása és hazaszállítása végett gyűjtőkocsim díjtalanul áll rendelkezésre.**

Teljes tisztelettel

HRABÉCZY ANTAL.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczen, a főpostávu szemben.